

Der søges om tilladelse til på forslag til tillægsbevillingslov:

- at optage udgifter til uddannelsesaktiviteter på de enkelte institutioner svarende til indtægter fra § 20.61.01. Uddannelses­taxametre og indtægter fra § 20.12.22. Åben uddannelse
- at optage udgifter svarende til indtægter fra deltagerbetaling ved Åben uddannelse
- at fordele en pulje af stillinger i de særlige lønrammer (professorater) opført under § 20.61.02. Forskningsaktiviteter m.v. og at omfordele ledige stillinger i de særlige lønrammer (professorater) mellem institutionerne under § 20.6. Videregående uddannelser
- at afholde udgifter mod tilsvarende indtægter ved udleje af undervisningslokaler m.v.
- at overføre bevillinger fra § 20.61.04. Særlige bevillinger til ikketaxameterbudgetterede institutioner
- at overføre bevillinger mellem hovedkontiene § 20.61.01. Uddannelses­taxametre og § 20.61.02. Forskningsaktiviteter m.v., § 20.61.03. Kapitaludgifter og § 20.61.04. Særlige bevillinger
- at yde ekstraordinære tilskud - evt. som lån - fra § 20.61.04. Særlige bevillinger til institutioner, der er kommet i en særlig vanskelig økonomisk situation
- at oprette underkonti til indtægtsdækket virksomhed på forslag til tillægsbevillingslov
- at overføre bevillinger mellem § 20.61.01. Uddannelses­taxametre og § 20.13.12. Stipendier til forskeruddannelse

Institutioner under Universitetsloven kan anbringe private tilskuds­midler til forrentning i private pengeinstitutter.

2. De overordnede rammer.

Inden for lovgivningens rammer fastlægger Undervisningsministeriet de overordnede regler og retningslinier for institutionernes aktiviteter.

De vigtigste er:

- regler for uddannelsens indhold og struktur, som fastsættes i uddannelsesbekendtgørelser for de enkelte uddannelsesområder
- regler for adgangen til uddannelserne
- skøn for optagelseskapa­citeten ved uddannelserne.

Universiteterne har i henhold til Universitetsloven et udstrakt selvstyre med hensyn til indhold og tilrettelæggelse af uddannelse og forskning inden for de budgetmæssige rammer, som finansloven angiver, herunder taxameterindtægter udløst på grundlag af antal studenter­årsværk.

Andre videregående uddannelsesinstitutioner har også en betydelig selvstændighed med hensyn til uddannelsernes tilrettelæggelse inden for de rammer, der angives af de overordnede retningslinier. I arbejdet med de overordnede retningslinier og i den løbende vurdering af institutionernes aktiviteter modtager ministeriet rådgivning fra de 5 Uddannelsesråd for de videregående uddannelser, fra Seminarierådene og fra Forskningsrådene.

For de korte videregående uddannelser på erhvervsskolerne fastlægger ministeriet i bekendtgørelser for de enkelte uddannelser bl.a.:

- uddannelsernes indhold og struktur
- regler for adgang til uddannelserne
- eksamenskrav.

2.1. Flerårsaftale om de videregående uddannelser.

Som led i regeringens oplæg i Ny Kurs blev der ud over flerårsaftalens 41.000 pladser oprettet 2.500 videregående uddannelsespladser i 1993, jf. Akt. 355 23/6 1993 og planlagt udvidet op til 5000 pladser i 1994 og følgende år.